

Vážení vištučania, milí moji farníci,

pre mnohých veriacich našich miest a dedín je mesiac jún aj mesiacom viacerých zmien a prekvapení. Aj tohtoročný mesiac jún je pre nás prekvapením. V sobotu 15. júna 2013 sa v katedrálom chráme sv. Martina uskutočnila kňazská vysviacka šiestich nových mladých novokňazov a dvoch diakonov pre našu Bratislavskú arcidiecézu. Preto aj z tohto dôvodu sa náš otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský rozhodol pre mnohé personálne zmeny vo farnostiach. Toto rozhodnutie o personálnej zmene neobišlo ani našu vištuckú farnosť. Od 1. júla 2013 je za farára vo farnosti Vištuk ustanovený vdp. Mgr. Ján Záhradník, rodák z Bratislavy, a ja som bol ustanovený za farára vo farnosti Lozorno.

Čas plynie, deň za dňom ubieha a mne nezostáva nič iné, len Vám všetkým zo srdca popriať veľa Božích milostí, zdravia a s Vami sa rozlúčiť. Nedá mi, aby som si nepospomínal na prvé dojmy a spoznávanie jednotlivých rodín vo Vištuku. Tiež sa teším Vašej dôvere až doteraz, a tiež sa Vám chcem aj touto cestou poďakovať za všetko, čo ste pre mňa urobili, a čo ste pre mňa znamenali.

Nedá mi, aby som sa nepoďakoval za rodičov, ktorí prostredníctvom môjho sviatosťného kňazstva sprostredkovali svojim malým ratoľestiam sviatosť krstu. Za štyri roky môjho pôsobenia som v tejto farnosti pokrstil 72 detí a 2 dospelých z našej farnosti, ale aj z okolia. A tiež mi nedá, aby som si nepripomenul Prvé sväté prijímania počas predchádzajúcich štyroch rokov môjho pôsobenia medzi Vami. Ku Prvému svätému prijímaniu pristúpilo 26 detí z našej farnosti. Sviatosť birmovania je sviatosťou kresťanskej dospelosti. K tejto sviatosti v roku 2010 pristúpilo 49 birmovancov a dvom dospelým som túto sviatosť udelil z poverenia otca arcibiskupa ja osobne pri udeľovaní Sviatosti krstu. Snúbenci a mladé rodiny sú našou budúcnosťou. Sviatosť manželstva predom mnou uzatvorilo 22 manželských párov. Aj smrť je neoddeliteľnou súčasťou ľudstva už od začiatku. V našej farnosti som pochoval 50 farníkov. Toto je bilancia prijatých sviatostí a svätenín počas môjho krátkeho štvorročného pôsobenia medzi Vami vo Vištuku.

Moja vďaka patrí bývalej pani starostke Magdaléne Jurčovičovej a súčasnému starostovi Ľubomírovi Jelínkovi za ich ochotu pomáhať a za ich podporu a priateľstvo. Nie je pre nikoho z Vás tajomstvom, že v našej farnosti už 13 rokov pravidelne každý týždeň vychádzajú Vištucké listy. Je to obdivuhodné, pretože aj najväčšia farnosť Blumentál v Bratislave vydáva len mesačník. Najväčšiu zásluhu na tom všetkom majú len dvaja ľudia, a to pán a pani Blahovi, že čo im vyslovujem srdečnú vďaka. Moja vďaka patrí aj mojim najbližším spolupracovníkom s ktorými som bol dennodenne v kontakte a ktorí mi vo všetkom pomáhali. Sú to naši kostolníci pán Štefan Uhlár a pán Jozef Lopoš. Tiež chcem poďakovať všetkým členom Farskej ekonomickej rady, či už tej minulej, ale aj súčasnej, ktorú tvoria naši farníci: pán Marián Blaha, Ing. Martin Jurčovič, Ing. Alena Kordošová, PhD., pán Jozef Lopoš, pán Vladimír Stojkovič, pán Štefan Uhlár a pani Ing. Mária Vráblová. Keďže rád spievam, moja vďaka patrí aj našim organistom: Ing. Františkovi Podolskému, pani Renáte Jelínkovej a mladému organistovi Tomášovi Bordáčovi, a tiež aj speváckam Márii a Veronike

Bordáčovej. Tam, kde je vo farnosti spevácky zbor, hovorí sa, že je to dobrá a zdravá farnosť. Náš zbor Nádej patrí k tým kvalitnejším zborom, o tom svedčí aj tá skutočnosť, že keď spievajú na svätých omšiach alebo pri akýchkoľvek príležitostiach, človek akosi pookreje na duchu. Preto všetkým členom zboru Nádej ďakujem a zahŕňam ich do svojich modlitieb. A taktiež by som rád poďakoval pani Márii Vráblovej za jej nezištnú obetavosť a starostlivosť o oltárne plachty, rúcha a kalichové ručníky. Nech jej Pán Boh za tie zásluhy odplatí už tu na zemi zdravím a požehnaním, a vo večnosti večným životom.

Určite sami dobre viete, že život rímskokatolíckeho kňaza je život samotára. Pri Vás vo Vištuku som sa nikdy necítil sám, pretože Vaša štedrosť a pohostinnosť je nám všetkým známa. Pri tejto príležitosti sa chcem poďakovať všetkým Vám, ktorí ste sa starali aj o moje zdravie a tiež o každodennú stravu. Moja vďaka za všetko patrí týmto rodinám: rodine Stanislava a Evy Hrdlovičovej, rodine Juraja Poláka, rodine Mariana Blahu, rodine Františka Uhlára, rodine Jozefa Granca, rodine Daniela Pešku, slečne Martičke Hájickej, rodine Benjamína Nagya, rodinám Jozefa Vrábela a Milana Vrábela, pani Františke Krchnákovej, rodine Dominika Šuplatu, rodine Stanislava Kosnáča, rodine Antona Bublavého, rodine Miroslava a Jarmily Černíkovej, pani Márii Cetlovej, rodine Antona Nápravníka a pani Lýdii Jurčovičovej.

Tiež sa Vám chcem poďakovať za Vašu podporu a záujem o moje osobné záujmy, konkrétne o moje včelstvo. Nedá mi, aby som si nespomenul na zosnulého pána Jozefa Parajku, ktorý ma do tohto chovateľstva zaslúžil, a tiež aj našim súčasným vištuckým včelárom pánovi Antonovi Petrášovi a pánovi Mariánovi Blahovi. Tiež sa chcem poďakovať pani Irenke Biznárovej za jej obetavosť, pretože počas celého obdobia bola ochotná ma kedykoľvek nezištné ostriať.

Moja vďaka patrí aj všetkým ženám. Ktoré vždy rady a ochotne prídu na faru a urobia generálne upratovanie, kedykoľvek som ich o to poprosil, a tiež aj chlapom z Obecného úradu pod vedením pána Michala Jurčoviča, ktorí boli vždy ochotní prísť a pomôcť, či už pokosiť areál fary alebo kostola. Nechcem zabudnúť na mnohých Vás obetavých farníkov, ktorí ste mi počas môjho pôsobenia v tejto farnosti prinášali rôzne produkty z Vašej úrody alebo ste sa chceli so mnou podeliť s tým, čo Vám Pán Boh požehnal. Srdečná vďaka i Vám, ktorí ste sa chceli so mnou podeliť, napr. so zabíjačkovými dobrotami.

Nuž, moji milí vištučania, hlboko ste sa mi zapísali do môjho srdca a ja nesmierne mnohokrát ďakujem Pánu Bohu a otcovi arcibiskupovi, že ma k Vám do Vištuka poslal. Modlite sa za mňa, aby som svojim novým farníkom, ku ktorým ma Pán Boh prostredníctvom otca arcibiskupa poslať, bol dobrým kňazom a duchovným pastierom.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Niest' kríž a pomáhať ho niest'

Žijeme vo svete rozličných ankiet. Aj Ježiš si urobil anketu medzi apoštolmi. Opýtal sa ich, čo si o ňom myslia ľudia a za koho ho pokladajú. Mienka ľudí je veľmi pozitívna. Ježiša priradujú k najväčším postavám židovskej viery: k Jánovi Krstiteľovi, Eliášovi a k prorokom. Následne však Ježiš oddeľuje apoštolov od názorov zástupcov a pýta sa priamo ich, za koho ho pokladajú oni. Za všetkých odpovedal Peter: „Za Božieho Mesiáša.“ Hebrejský termín „Mesiáš“ a grécky Kristus prekladáme slovom Pomazaný. Tento titul dávali Izraeliti svojim kňazom a kráľom, lebo pred uvedením do funkcie boli pomazaní olejom. Naznačovalo to, že ich vyvolenie a poverenie pochádza od Boha. Tento titul bol od čias kráľa Šaula aj politickým termínom. Pomazaná osoba sa vníma ako najväčší ochranca záujmov Izraela.

Ježiš dáva tomuto titulu nový rozmer, ktorý sa bude dotýkať len jeho samého. Vysvetľuje apoštolom, že on bude musieť trpieť, ľudia ho zavrhnú, zabijú ho, aby napokon slávne vstal z mŕtvych. Mesiáš bude v jeho osobe radikálne odpolitizovaný a stane sa záchrancom sveta v boji proti hriechu a znova nasmeruje ľudí na Boha. Žiadať bude len jedno: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma.“

Ak denne berieme svoje kríže, ideme tou istou cestou, ako kráčal Ježiš. Ak sa nám dáva sám za príklad, tak nám dáva aj ubezpečenie, že to je najlepší spôsob, ako zvládnuť a prežiť život. On sa nám však dáva nielen za príklad, ale nám aj pomáha. Povzbudivé je vidieť v našich mestách, zvlášť tam, kde sú stredné a vysoké školy, ako mladí študenti denne prichádzajú do kostolov, aby sa posilňovali Ježišovým slovom a Ježišovým telom. To im pomáha niest' svoje kríže. Dokonca oni sami pomáhajú niest' kríže svojich spolužiakov, ktoré im spôsobili hriechy a nevera. Veď vidíme, že dnešný svet je svetom mladých ľudí, ktorí kričia, že žijú v slobode, ale pritom ležia zgniavení pod krížmi zúfalstva, pokusov o samovraždu, pod krížmi drog a sexuálnych chorôb, pod krížmi brutality, agresivity a násilia. A pod krížmi neležia sami. Trpia ľudia, ktorí ich majú radi, trpí spoločnosť, ktorej spôsobuje veľké finančné výdavky, trpí Cirkev a rozmyšľa, ako im pomôcť. A pomáha im aj prostredníctvom ich rovesníkov, ktorí vedia, v čom spočíva nasledovanie Ježiša.

Marian Šuráb

Myšlienky

- O Bohu zmyšľajte s vierou, o blížnom s láskou, o sebe s hlbokou pokorou. O Bohu rozprávajte s úctou, o blížnom, ako by ste chceli, aby sa hovorilo o vás, o sebe hovorte pokorne alebo mlčte. (don Bosco)

- Byť objektívny, používať svoj rozum je možné len vtedy, keď človek dospeje k pokore, keď sa zbaví detinských snov o vševládúcnosti a všemohúcnosti. (E.Fromm)

Želám ti priateľstvo

Čo znamená priateľstvo? Kto je schopný byť priateľom? Kto je hodný priateľstva? Priateľstvo okrem iného znamená, že si uvedomíme, že nás má rada jedna alebo viac osôb. Priateľstvo je drahocenný poklad.

Existuje však aj celkom iné priateľstvo - priateľstvo s Bohom. Kto ho pestuje, bude sotva ušetrený utrpenia, bolesti a odriekania, nebude však sklamaný. Pretože priateľstvo s Bohom nás prenáša aj ponad rozbúrené more.

Želám ti priateľstvo s Bohom, ale i s ľuďmi.

Želám ti priateľstvo, ktoré prekračuje hranice všednosti, priateľstvo, ktoré daruje ochranu a ponúka domov.

Želám ti priateľstvo, ktoré má dve dcéry ako láska: dobrotu a trpezlivosť. Dobrota ti ukazuje cestu, trpezlivosť rastie s časom. Obom sa darí na tej istej ceste, na ceste bezvýhradnej dôvery.

Želám ti priateľstvo, ktoré síce zaväzuje, no nepripútava. Priateľstvo, ktoré vytrvá a neobmedzí slobodu druhého.

Adalbert Ludwig Balling „Želám ti anjela“

Budúcu nedeľu 30. júna 2013 pri príležitosti sviatku svätých apoštolov Petra a Pavla sa uskutoční „Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca“.

Sväté omše v 12. týždni cezročného obdobia - (C)

24.VI. pondelok *Narodenie sv. Jána Krstiteľa - slávnosť*
18.00 Za živých a členov Ružencového bratstva

25.VI. utorok
18.00 Za Ľ. Viliama Belku, rodičov a starých rodičov

26.VI. streda
18.00 Za príbuzných, známych a dobrodincov

27.VI. štvrtok
18.00 Za Ľ. Ladislava Brečana a rodičov

28.VI. piatok *Svätá omša s platnosťou prikázaného sviatku*
18.00 Za Ľ. Bedřišku Vrabelovú – 1. výročie

29.VI. sobota *sv. Petra a Pavla, apoštolov - prikázaný sviatok*
08.00 Za farníkov

Upratovanie kostola č.d. 421-456

30.VI. 13. nedeľa v cezročnom období
08.00 Za Ľ. Jozefa a Annu Mičunekových a rodičov
Lektori: Jelínek E., Radakovičová J.

10.00 Za farníkov
Lektori: Kuric M., Hajičková M.

14.00 Posvätný ruženec a litánie

Liturgický kalendár

24.VI. pondelok *Narodenie s. Jána Krstiteľa – slávnosť*

25.VI. utorok sv. Viliam, opát, sv. Maxim, biskup

26.VI. streda sv. Ján a Pavol, mučeníci

27.VI. štvrtok sv. Cyril Alexandrijský, biskup a učiteľ Cirkvi

28.VI. piatok sv. Irenej, biskup a mučeník

29.VI. sobota *sv. Peter a Pavol, apoštol - prikázaný sviatok - slávnosť*

Svätý Gregor Nyssenský

Prejsť cez more bez hriechu

Svätý Gregor našiel v príbehu o úteku Izraelitov z Egypta veľa poučení pre rast v duchovnom živote. Podľa príkladu svätého Pavla videl v prechode cez Červené more predobraz krstu (1 Kor 10, 1 - 2). Prechádzame cez vodu tak, ako Izraeliti prešli cez Červené more (Ex 14). Oni zanechali egyptské otroctvo, my podobne zanechávame otroctvo hriechu. Tento duchovný výklad Písma pochádza z diela svätého Gregora *Život Mojžiša*. Mnohí ho považujú za majstrovské dielo jeho mystickej tvorby. Napísal ho okolo rokov 390 - 392 na sklonku svojho života.

Unikáme pred egyptským vojskom, ale strach nám naháňajú nové útoky pokušení za hranicami. náš sprievodca však vždy príde s nečakanou pomocou zhora. A keď nás nepriateľ so svojím vojskom pri úteku prenasleduje, more nám musí dovoliť prejsť. Sprievodcom bol pri tomto prechode oblak. Naši predkovia týmto názvom označovali milosť Ducha, lebo vedie spravodlivých ku spásu.

Ten, kto ho nasleduje, prejde cez vodu. On mu vyčistí cestu a prinesie isté vykúpenie. Utopí v mori všetkých, ktorí by nás chceli prenasledovať a zotročiť.

Venujte pozornosť a pochopte tajomstvo vody, do ktorej zostupujeme s celým nepriateľským vojskom, a vystupujeme len my sami. Naši nepriatelia sa utopia v mori. Každý vie, že egyptské vojsko predstavuje zotročujúce vášne ľudskej duše - sú to kone, záprahy a jazdci, vojaci vyzbrojení lukmi a prakmi a ťažké artilérie i všetky ostatné nepriateľské sily. Ako sa táto armáda odlišuje od našich sklonov k hnevu, zmyselnosti, zúfalstvu a lakomstvu? Ponáhľajú sa za Izraelitmi do vody, lovia korisť. Avšak pod vedením osvetľujúceho oblaku voda dáva život tým, čo v nej nachádzajú útočisko, ale smrť tým, ktorí prenasledujú.

Písmo sväté učí, že tí, čo prejdú cez vodu, musia vystúpiť bez nepriateľskej armády. Keby vystúpili z vody s nepriateľom, ostanú v otroctve, lebo ťahajú so sebou tyrana, ktorý sa mal utopiť v mori. Význam je tento: všetci, čo prechádzajú cez mystické vody krstu, musia utopiť celý zástup hriechov, ktoré na nich útočia či už v myšlienkach alebo v skutkoch - lakomstvo, žiadostivosť, márnivosť, pýcha, hnev, zúrivosť, žiarlivosť, závisť a podobne -, lebo sú to vášne, ktoré prirodzene prichádzajú k našej ľudskej prirodzenosti. V tomto príbehu máme utopiť každú formu hriechu v spásonosných vodách krstu a potom z nich vystúpiť sami.

Keď Izraeliti prešli cez more, utáborili sa na mieste, kde voda bola horká a nedala sa piť (Ex 15, 23). Mojžiš však do tejto vody hodil palicu a stala sa z nej sladká voda na uhasenie ich smädu. Tento text má spojitost s našou skúsenosťou: keď sa vzdáme „egyptských“ rozkoší, ktoré

nás zotročovali pred prechodom cez vodu, spočiatku sa život zdá horký a náročný. Chýbajú nám predošlé rozkoše. Keď sa však drevo dotkne vody - čiže keď sa zjednotíme s tajomstvom vzkriesenia, ktoré sa začalo drevom kríža -, potom čnostný život bude sladší a osviežujúcejší než akákoľvek zmyselná rozkoš, pretože tento nový život osladzuje naša nádej na budúce veci.

Myšlienky k modlitbe

Všetci, čo prechádzajú cez mystické vody krstu, musia utopiť celý zástup hriechov, ktoré na nich útočia či už v myšlienkach alebo v skutkoch.

Máme utopiť každú formu hriechu v spásonosných vodách krstu a potom z nich vystúpiť sami. Keď sa vzdáme hriešnych rozkoší, spočiatku sa život zdá horký. Keď sa však zjednotíme s tajomstvom kríža, čnostný život bude sladší.

Zapamätajte si

Voda dáva život tým, čo v nej nachádzajú útočisko, ale dáva smrť hriechom, ktoré nás prenasledujú.

Námety na konanie

Urobte si zoznam všetkých hriešnych návykov, ktoré vo vás zostali, keď ste prešli cez „mystické vody“. Urobte si plán na ich prekonanie s Božou pomocou.

Scott Hahn a Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Filip mu povedal: Ukáž nám Otca a to nám postačí (Jn 14, 7 - 14)

Filip chce merať tam, kde sú prekročené všetky miery a hranice. Otázkou sa pýtal niečo viac. Aj národ chce mať predstavu o Bohu. Ale ukazuje sa, že Boh, život, pravda, láska sa nedá vyjadriť matematikou. Presnou rovnicou.

Ako málo si toto učeníci neosvojili za niekoľko mesiacov spoločného života s Kristom. Otec sa nikdy nestal a nestane viditeľnou postavou a osobou. Nikdy nebudú existovať dve možnosti. Preto aj táto Kristova požiadavka viery a dôvery.

Veriť je ohromná sila. Skrze našu vieru, ktorá je v nás milosťou, bude Boh konať. To je tajomstvo „ľudskej“ moci.

Do tajomstva „obrazu“ Boha sa dá „nahliadnuť“ iba láskou. Len Kristova láska v človeku spôsobuje, že môžeme vidieť Božiu tvár a spoznať aj ľudské človečenstvo. A pravda o človeku, jeho podstate, sa dá poznať iba vtedy, keď sa stvárnjuje v láske. Ale ak sa človek zamotá v bludisku egoizmu, sebastačnosti, už sa z neho sám nedostane. Sám na to nemá! A život človeka nepremení.

Celý ľudský život je od stvorenia po smrť procesom lásky. Keď prišiel na zem Kristus, prehovorila večná láska ľudskou rečou a svojimi znameniami. Taký je obraz Boha.

Navykli sme si žiť tak, akoby pravda ani nebola pravdou, život nebol životom, akoby láska nebola láskou. Mýliť sa v takých vážnych záležitostiach znamená smrť. Taký bude obraz, ktorý sme si vytvorili.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“.

Príbeh na uzdravenie duše

TRI FAJKY

Kedysi člen jedného kmeňa rozzúrene predstúpil pred náčelníka a povedal mu, že sa rozhodol pomstiť sa nepriateľovi za ťažkú urážku. Chcel ho okamžite bez milosti usmrtiť! Náčelník ho pozorne vypočul a potom navrhol, aby urobil, čo zamýšľa. Predtým nech si však naplní fajku tabakom a v pokoji ju vyfajčí pod posvätným stromom.

Muž si naplnil fajku a posadil sa pod korunu veľkého stromu.

Fajku za hodinu vyfajčil. Potom z nej vyklepal popol a rozhodol sa znovu sa porozprávať s náčelníkom. Povedal mu, že zabiť nepriateľa by bolo príliš tvrdé, ale dá mu aspoň poriadny výprask, aby nikdy nezabudol, že ho urazil.

Náčelník ho opäť vypočul a schválil jeho rozhodnutie. No nariadil mu, aby si opäť naplnil fajku a vyfajčil ju na rovnakom mieste.

Aj tentoraz muž úlohu splnil a pol hodiny premýšľal. Potom sa vrátil k náčelníkovi a povedal mu, že aj fyzický trest by bol prehnaný. Radšej nepriateľovi zlý skutok vytkne pred všetkými a urobí mu hanbu. Náčelník si ho opäť vládne vypočul a aj tentoraz mu prikázal, aby si to ešte raz premyslel.

Aj keď muža opätovná požiadavka trochu obťažovala, predsa sa posadil už s oveľa väčším pokojom pod storočný strom, a tabak aj zlosť sa vyparili ako dym.

Potom sa vrátil k náčelníkovi a povedal mu:

„Všetko som si premyslel a povedal by som, že mi to za to nestojí. Pôjdem za tým, kto ma urazil, a objímam ho. Získam priateľa, ktorý bude svoj čin určite ľutovať.“

Náčelník muža obdaril dvojnásobným množstvom tabaku, aby si mohli na aj jeho protivník spoločne pod stromom pofajčiť, a povedal:

„Od samého začiatku som chcel, aby si sa takto zachoval, no nemohol som ti to povedať. Potreboval si čas, aby si na to prišiel sám.“

- Keby som premýšľal skôr, ako potrestám toho, kto mi prekáža, tak...

- Počkat', kým zaujem postoj „pomsty“, mi môže pomôcť...

- Premýšľať o svojom vlastnom konaní namiesto impulzivných reakcií môže prispieť k...

Jose Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Starosť o dušu

Poznáme podobenstvo o nepoctivom správcovi (Lk 16, 1-8). Po sprenevere využíva posledné chvíle svojej moci a dáva dlžníkom prepisovať faktúry zo sto kadí oleja na päťdesiat a zo sto meríc pšenice na osemdesiat. Tak si chce získať priateľov.

Toto podobenstvo je zaujímavé i ťažké. Ježiš vysvetľoval podobenstvami svoje najzávažnejšie myšlienky o novom Božom poriadku a svojom poslaní. V tomto podobenstve nám hovorí, aký iný a aký nemá byť náš postoj, keď ide o naše duchovné dobro a duchovný život.

Ježiš zaostruje svetlo a núti svojich poslucháčov rozmýšľať. Predloží im zvláštny, takmer groteskný príklad.

Človek, ktorý sa dostal spreneverou do ťažkej situácie, dá do pohybu všetky sily a všetok svoj um, aby sa zachránil.

Ježiš hovorí o nevernom správcovi. Myslel pritom na nás všetkých - na náš vzťah k Bohu a k našej spásе. Nakoniec si povzdychol nad tým, že sme v živote menej pohotoví a menej aktívni vo veciach ducha, než sú mnohí ľudia v čisto hmotných veciach v živote. Zo všetkých síl sa venujú všetkému možnému. A akí sú pritom vynachádzaví!

Čo platilo o Ježišových súčasníkoch, platí oveľa viac pre našu dobu. Kolotoč záujmov a potrieb sa dnes rozkrútil do neslýchanej miery. Treba vyratúvať, čomu všetkému sa venuje moderný človek? Život dneška nás schytil a unáša nás od rána do večera. Prítom vo svojich spovediach zisťujeme, že sme si nenašli zo stosedemdesiatich hodín v týždni jedinú hodinu na svätú omšu a raz za deň niekoľko minút na modlitbu - na stretutie s Bohom.

Táto skutočnosť si vynucuje i dnes Ježišov povzdych. Náš postoj je trápny pre dve veci. Predstavte si, že ste niekomu chystali celý mesiac dar. Keď mu ho ponúkate, on si ho nevšímne. Boh prichystal dar každému z nás. Od nepamäti myslel na každého z nás. Svedčia o tom celé dejiny spásy. Chystal nám dar vo svojom Synovi, v jeho obete kríža, vo svätej omši, v ostatných sviatostiach, v Písme, v slove Cirkvi, v duchovných knihách, v životoch svätých. A my na toto všetko nemáme čas. Celé hodiny však venujeme televízii, kabaretom, filmom, športu - a stačilo by ušetriť jednu hodinu.

Náš nezáujem o Božie veci je však ešte trápnejší z iného hľadiska. Čím viac času a starostí venujeme materiálnym veciam, tým sme nešťastnejší. Zamotávame sa do nových problémov. Chceme mať to, čo má sused, známi. Zháňame, vybavujeme - všetko v behu a napätí. Naša nervozita narastá, sme podráždení, ubití. Po čase prideme na to, že tajomstvo existencie človeka nie je v tom, aby mnoho mal, mnoho videl a užil, ale aby žil v pokoji, radosti a láske, a najmä aby vedel, prečo má žiť.

Život, i keď je obohatený technikou, môže sa bez Boha stať kliatbou. Aj sa stáva. Keďže sa stále náhlime, sme unavení, rozbití a chorí. Viac duševne než telesne. Ideme k psychiatrovi, ako sa ide s autom do autodiely - opravte nám nervy a dušu! Rozoberte nám vnútro a dajte všetko znova na svoje miesto. Psychiater sa vypytuje. Zaujímajú ho i naše sny. Dostaneme tabletky. Lenže človek nie je stroj. Tu nejde len o nervy. Psychiater je neraz len mechanikom duševna. Ak nepozná svätý poriadok ducha a svedomia, nič podstatné nevidí. Preto neraz obaja - on i pacient - spadnú do jamy. Tabletky a chemikálie utlmia na chvíľu trápenie, lebo v nás utlmia život. Získame na chvíľu pokoj ako v spánku. Ale to je len na čas.

Kristus obohacuje náš život cez Cirkev celkom ináč. Chce, aby sme stále a radostne prežívali svoje veľké poslanie, aby sme boli stále ticho spojení s Bohom. Len to nás zachráni. Predstavte si, že by kozmonauti pohľadali spojením so svojou základňou a navždy ho prerušili. V tej chvíli by boli navždy stratení vo vesmíre. Aj náš život je let, je poslanie. Uskutočniť ho môžeme len v spojení s Bohom. Inak sa stratíme.

Boh nám ponúka svoju pomoc, ale žiada našu spoluprácu. Musíme sa s ním stretať. Nech naša denná modlitba, naša svätá omša je ozajstným stretaním s Bohom. Na to musíme mať čas! Nesmieme byť pohodlnejší než synovia tohto sveta!

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku